

ligheder af denne Størrelse ville fra den Tid af være fritagne for Fattiggat. Med Hensyn til den sidste Paragraph, der under de nærværende Forhold ikke er af stor Betydning, har Udvalget Intet havt, at bemærke.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til de Endringsforslag, som ere stillede af det ærede Udvalg, skal jeg bemærke, at jeg vel troer, at Forslaget, saaledes som det oprindeligt forelaa, var mere consequent, men dersom der kan tilbeiebringes Overensstemmelse ved, at jeg slutter mig til disse Forslag, skal jeg ikke modsætte mig dem; jeg haaber da, at Forslaget alligevel maatte kunne gjenføres paa de senere Stadier. Jeg skal kun bemærke, at en og anden lille Redactionsforandring i saa Fald maaskee vil være hensigtsmæssig ved 3die Behandling, da det forekommer mig, at Foramen paa et Par andre Steder bliver lidt tung, men dette vedkommer ikke Realiteten, og jeg forbeholder mig blot nærmere at overveie dette.

J. M. Hansen: Uagtet Udvalget er blevet enig om sine Indstillinger, vil det maaskee være de ærede Medlemmer i Erindring, at man ved første Behandling var uenig om Betragtningen af nærværende Lov, og at det altsaa maa være af forskjellige Grunde, at Udvalget er kommet til Enighed med Hensyn til Indstillingerne. Det er jo ogsaa derfor naturligt, at Motivering i Betænkningen væsentlig maa være den, hvorfra de to ærede Medlemmer, som tilligemed mig have udgjort Udvalget, ere gaaede ud; da jeg imidlertid var bleven enig med disse ærede Medlemmer om Indstillingerne, har jeg ikke villet gjøre noget Stridt til at udtale min afsvigende Mening om enkelte Punkter fra det, der er fremkommet i Motiveringen. Jeg har sluttet mig til de øvrige Herrer i Udvalget for ved at gjøre en Indrømmelse mod den Mening, hvorefter Loven i sin oprindelige Skikkelse skulde vedtages, og jeg tør maaskee antage, at de andre to Medlemmer i Udvalget have sluttet sig til Indstillingerne med en vis Gstergivenshed mod mig, idet de have frasat Noget, som de maaskee ellers kunde have været til-

boelige til at fastholde. Idet jeg sluttede mig til disse Forslag, har min Betragtning været den, at man dog, naar Thinget maatte give disse Indstillinger sit Bisald, forhindrer, at der paalægges Leiligheden Fattiggat, som den ikke hidtil har været paalagt, og at de andre Afgifter, som der er Tale om, ikke blive paalagte førend 1866, altsaa efter en Tid af omtrent 10 Aar, og endelig fordi jeg er bleven opmærksom paa, at man har en Plakat af 15de August 1804, som Udvalgets øvrige Medlemmer med mig antage vil vedblive at gjælde, efterat nærværende Lov er kommen ud, og ifølge hvilken Bærterne med Hensyn til saadanne Leiligheder, der beboes af Folk, der modtage Hjælp af Fattigvæsenet, for deres Vedkommende ville faae Afslag i deres comunale Afgifter. En af de væsentligste Grunde for mig til at modsætte mig Lovforslaget tidligere var jo den, at man ogsaa kom til at paalægge Folk, der nøde Understøttelse af Fattigvæsenet, Fattiggat, men efter at jeg er bleven opmærksom paa denne Plakat, og gaaer ud fra, at den vedbliver at gjælde, falder altsaa den Betænknelighed, som jeg tidligere har næret, bort. Af disse Grunde kan jeg ikke andet end anbefale Forslaget med de af Udvalget foreslaaede Forandringer til Vedtagelse af det ærede Thing.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget:

At der i § 1 imellem „svares“ i 5te Linie og „dog saaledes“ i 9de Linie ifødet for Udkastets Ord sættes:

„af de Beboelsesleiligheder, der ere eller blive indrettede i de saakaldte Mansfardetager eller i Loftstrummene, og til hvilke der høre Rjokken med Rogetindretning eller Ildsted“

samt at i Slutningen af Paragraphen „Mansfardetager og Loftleiligheder“ forandres til „Mansfard- og Loftleiligheder“;

vedtoges eenstemmigt med 69 St.